

## SAR SCÂNTEI LA PORȚILE LEVANTULUI

de Liviu Cangeopol

Se pare că românii sunt cu nervii întinși la maxim și discernământul la pământ: l-au lăsat neîntrebat pe Ion Iliescu să stea cât a dorit la cârma patriei, deși acesta n-a ratat o singură ocazie ca să nu amplifice marasmul național, iar pe Traian Băsescu, care a încercat ceva mai hotărât să clinească din loc corupția și etichetele comuniste, nu l-au lăsat să-și depene tihnit până la capăt nici măcar un singur mandat legal. În cei 17 ani de nesfârșită tranziție românească spre niciunde, omenirea a constatat cu groază că întreg inventarul crimelor kaghebiste (mineri, intimidări, microfonii controlate, infiltrări, presiuni, hoții și diversiuni) este recondiționat pe spinarea biete țări, fără ca nici un cap responsabil să fi fost clintit de deasupra epoleților, ca acum să fie zguduită din țâțâni de folosirea privată a două expresii nefericite.

În timp ce referendumul suspendării prezidențiale era în curs, Traian Băsescu, persoană particulară, a ieșit cu familia (protejată de lege), pentru a face niște cumpărături în regim de piață liberă și capitalism de cumetrie. O individă cu aspect dubios (vom reveni) a început să-i dea târcoale fostului președinte, împungându-l cu un telefon celular, cu care filma de zor conținutul portbagajului personal în care cetățeanul Băsescu depusese regulamentar produsele achiziționate. Văzând el atâta râvnă *direcționată discriminatoriu, i-a sărit țandăra și a interpelat intrusa: "Măi, păsărică, tu nu ai treabă astăzi?!"* O curiozitate cât se poate de firească la un fost și viitor șef de stat ieșit să ia o gură de populism ușor la sfârșit de săptămână.

Dar nu... Păsărica a continuat să-l încolțească pe marinar cu întrebări agresive. Mostră de pe propria ei înregistrare: *"Ce procent aveți pentru diseară... pentru mâine?"* Din punct de vedere jurnalistic, mai treacă-meargă, deși se poate observa cu ochiul liber o fină aluzie la numărătoarea viciată a voturilor în favoarea d-lui Băsescu, dar româneasca duduului era aproximativă, iar culoarea părului incertă spre negru. E posibil ca în capul încercatului căpitan de vas, obișnuit să devină alert la accente minoritare prin toate porturile lumii, să se fi format deja o prejudecată la nervi. După unele surse provenind din presa națională (*România Mare, Europa, Politica*), se pare că minoritarii pocesc limba oficială pentru a-și manifesta disprețul pentru obiceiurile și legile pământului, pe de o parte, și să nu fie înțeleși de polițiști, în timpul operațiilor bursiere.

De două ori ofuscat, ce și-a zis garantul patriei? *"S-o ia naiba!"* și *i-a smuls păsăricii ciorolarul din mână, fugind cu el în autoturismul parcat regulamentar lângă o bordură. Amploaiata lui Dan Voiculescu nu s-a pierdut cu firea și a acuzat în plină stradă, pe linia Emile Zola-Carl Bernstein: "Domnule președinte, ăsta e furt!" Președintele a ripostat în limbaj de drept, secția fără frecvență: "Nu, ți l-am luat doar!"*...- trimitând cu gândul la exproprierea d'antan. Tânăra a continuat lupta pentru drepturile omului: *"Domnule președinte, pot să fac plângere la Poliție că președintele României mi-a furat telefonul... în public."* Comițând flagrant abuz de putere, suspendatul a luat-o în derâdere: "Hai să te vedem!"

În acest moment, disputa părea tranșată definitiv. Dar, nefiind om tehnic, ci de vorbă lungă la un pahar de vin la Golden Spritz, președintele în curs de confirmare nu s-a priceput să închidă cu temei aparatul, care a continuat să-l înregistreze ca la Securitate, 24/7. Astfel, în intimitatea luxoasă a automobilului de import, s-a putut auzi la reluare cum speranța noastră de mai bine și-a dat drumul la limbajul politic incorect în discuția ce-a urmat cu prima doamnă a țării: *"Cât era de agresivă țiganca asta împuțită..."* De reținut că româneasca îi fusese deja contaminată, dar aceasta urma să-i fie cea mai mică dintre griji.

Frustrați că referendumul funcționase ca o bombă cu efect la timp, dar pe dos, dușmanii d-lui Băsescu au încercat să profite de cadoul făcut de știuta mârânăitate prezidențială și au tăbărât, cu mic, cu mare, în gheaba domniei sale, pentru daune, imagine și răzbunare. Cel mai tare s-a avântat Cristian Tudor Popescu, despre care, sincer să fiu, nici acum nu știu ce hram poartă în peisajul și așa exagerat de insalubru al ziaristicii după ureche din micro-climatul carpatin (zvonurile rele susțin că ar fi fost un posibil candidat pentru funcția supremă în stat, susținut de PSD – situație care îl face total

incompatibil cu prefăcătoria jurnalistică). După ce el însuși fusese preț de câteva luni suspendat din funcția de președinte al Clubului Român de Presă, în care a revenit printr-o pasă perfidă, CTP s-a trezit îndreptățit să-l acuze pe Traian Băsescu de “tâlhărie”, “agresiune”, “sechestrare”, “rasism” și “sexism”, acțiuni în baza cărora a solicitat un boicot general al presei împotriva acestuia și târrea lui în judecată. Încă puțin și relansarea procedurilor unei noi suspendări n-ar fi surprins pe nimeni.

Între timp, revenit din șocul propriei tulburări de comportament, navetistul de la Cotroceni a transmis prin vocea purtătorului său de cuvânt următorul comunicat: “Președintele Traian Băsescu regretă că o expresie nepotrivită, folosită într-o convorbire privată, desfășurată în autoturismul pe care îl conducea, a devenit publică, provocând un nemeritat prejudiciu moral dnei Andreea Pană. (...) În acest context, președintele o roagă pe dna Andreea Pană să accepte scuzele sale sincere pentru situația creată.” Concomitent, doamnei Pană i-a fost înmănat un buchet de flori de la buget, însoțit de cartea de vizită a Titanicului cu care a colizionat în zbor de lucru.

Era, din păcate, prea târziu. Degeaba a venit președintele țării cu argumentul că ar fi fost bine ca și el să primească scuze de la posturile de televiziune ale lui Dan Voiculescu de fiecare dată când a fost jignit, zadarnic au răsunat din nou în urechile patriei zberetele, râgâielile și fluierăturile cirezii vadime parlamentare din 18 Decembrie 2006, în van ne-am amintit cu toții de violența de limbaj a presei române la adresa minorității rome de-a lungul democrației redobândite.

Mai mulți reprezentanți ai asociației Romani CRISS, purtând pancarte pe care scria “țigan împuțit”, au explicat cu indignare “conotația sexuală” a termenului “păsărică”, procedând la o spontană psihanaliză de trotuar, incriminând deplorabila încălcare a Constituției (art. 80, alin.1) și depunând o plângere la Guvern. Două zile mai târziu, sesizat din oficiu, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a judecat și sancționat grava faptă prezidențială, onorându-l pe Traian Băsescu cu un avertisment. Ofensat, d-l președinte a anunțat că va ataca măsura în instanță.

Treptat, ieșim din piesele lui I. L. Caragiale și, după ce trecem prin romanele lui Kafka, ne oprim direct în bestiarele pictate de Hieronymus Bosch. Să fie, oare, adevărat? Când C.V. Tudor amenința în presă prinderea țiganilor cu arcanul și masacrarea lor pe stadioane, scandalul a fost mai mic. Dacă luăm la răsfoit arhivele cotidianului *Ziua*, să spunem, groaza ne cuprinde la vederea războiului interetnic care se derulează sub ochii nepăsători ai justiției adormite. Nici unul din artizanii conflictului dirijat româno-maghiar de la Târgu Mureș nu a fost deferit justiției. Iar acum se face că solicită intransigență maximă tocmai cei care au țipat de fiecare dată când procurorii se apropiau amenințător de ei.

În fine, apele s-au limpezit. Miercuri 22 Mai, Nicolae Păun, reprezentantul romilor în Parlament, a declarat că președintele Traian Băsescu “nu poate fi condamnat pentru o discuție privată”; tânăra ziaristă Andreea Pană a mărturisit că nu va încerca să obțină satisfacție în instanță, iar marii specialiști în Drept s-au pronunțat că președintele nu poate fi acuzat de comiterea vreunei infracțiuni, deoarece faptele sale nu îndeplinesc toate criteriile pentru a fi incriminate de Codul Penal românesc. Răsufăm ușurați. Un referendum pe vară ne este de ajuns. Slavă Domnului că, în ancestrala noastră goană spre civilizație, ne-am oprit la Porțile Levantului, unde nimic nu este dus până la capăt...

**Nr.188/Iunie 07**